

1

श्रीमते रामानुजाय नमः॥ इशानां जगत्तोरस्य वेङ्कटविष्णोः
परं मे यसीत इहः स्वयं नित्यवासनसिकांतोति संवर्द्धि
नीपसा लं हतपाशिपद्मवयुतोपप्लासनस्थां श्रियं वास
ल्यादिगुरो ज्वलां भगवति वंदे जगन्मातरं॥१॥ मानातीत
प्रथितविभवां मंगलं मंगलानां वदतः पीठो मधुविजयिनो
भूषयंती स्वकात्यायनोनुश्रविकमहिमाप्रार्थिनीनां
प्रजानां श्रेयोमूर्तिश्चिन्मशानरात्त्याशानराणां प्रपद्ये॥२॥
१ आविर्भावः कलशजलधावध्वने वापियस्याः॥ स्यानां
यस्याः सगतिरुदनां विष्णुवदतः स्वयं वाग्देवाय स्या भुवनमाखिलं दे
विदिव्यं वदं वासो कञ्चा रौनवधिगुणास्तस्य ते सा कथं वा॥ आस्तो

तन्म॥१॥पस्यंतीवृश्रुतिषुपनितस्सुनिवृंदेन सार्द्धं मध्ये कृत्यं त्रिगु २
राफलं कं निमित्तस्थानमेदेविश्वधीसंप्रसाधितसहाविभ्रमघा
तवृत्तौ वृत्तेश्च घाः दधति युवयो नृत्तानप्रचारं॥८॥ अस्य शाना
त्वमसि जगतेः संश्रयंती मुकुं दं लक्ष्मीपद्मा जलधितनया विष्णु
पात्नीसीरेति त्वन्ता मातिश्रुतिपनिमलान्येवमावर्तयंतो नावर्त
ते दुहितयवनप्रेनिते जन्मचक्रं॥९॥ त्वामेवाकुरुः कतिचिदप
नेत्वत्प्रिये लोकनायं किं तै नंतः कलहमलिनेः किं चिदुत्तोर्य
मज्जेः त्वत्संप्रीते विह नराविधौ संसृत्तौ नो श्रुतिना भावाह
हो भगवत्तियुवां देवतं दंपतिनः॥१०॥ आपन्नार्तिव्ययनय
विधौ वृक्षस्य विहोराव ह्युत्तां प्रियसहचरी मे क

तव्यात्वादिशक्तिमवती देहिभिः सत्यमानात्मेवत्वाभनितनगतिः सौतु मा
संसमानः सिद्धांभः सकलमुवनस्त्वाघनीयभवेयं सेवापेक्षीत वचनरा
प्राः श्रेयसेकस्यनस्यात् ॥४॥ यासिं कल्याणवति व क्रमलेपनदेहि न्यमी
खां जन्मस्येमब्रुलेयनचनाजंगमागांते कल्याणां किंमपि यामिनने क
लह्यं समाधौ पूर्णीतेजः स्फुर्नातिभवता पादले हा नकाता ॥५॥ निष्प्र
त्पू हं यथावघातं देवि नित्यानमापं ह्युस्त्वचेत्यनवधिगुणां द्वंद्वम
न्योन्यलहं शेषस्त्विदं विमलमनसां मोलपञ्चश्रुतीनां संपद्यते वि
हननविधौ यस्य शक्या विशेषा ॥६॥ उदैत्यत्वं जननिमवतोरुदितौ पाधि
जं धंप्रत्यक्षैवेरुविधिषु वयोनेकशोषित्वयोगात् पक्षेपत्युत्तवं चर्वने
ग्रमेर्नित्यमन्विद्यमात्ता नावसे ॥६॥ भवति न हि मानर्तयज्मान

३

आलोकात्मानम तत्सहजे विष्णु वदन्तः स्यलस्यं प्रायत्तांताः
 शरणा मगमन्ताव नो ध्यासुनें द्वाः लब्ध्वं भूयस्त्रिभुवनमिदं नृत्ति
 तं त्वत्कण्ठैः सर्वाकारस्थि न समुदयो संपदं निर्विश्रंति ॥ १५ ॥
 आर्तं प्रसादतिमि नृत्तं तोसारनीलांबुवाहे न भोजानो मुखसि
 मिषतामंत नृगैः यस्यां यस्यां दिशि विहरते देवि विदधि स्वदीप्य
 तस्यां तस्यां मह महमिकां तन्यते संपदद्याः ॥ १६ ॥ योगानंभ
 त्वनितमनसो युष्मदेकांत्ययुक्तं धर्मप्राप्तं प्रयममिहयोधा
 नं यं ते धरायां तेषां भूमेर्धनपतिगृहो देवनादेव बुधैर्वा धनानि
 यीं त्यधिकमधि कं वां क्षि तानां वसूनां ॥ १७ ॥ अथ स्कामाः क
 मलनिलये चित्रमाप्ता यवा चां व चुं ग्रापीं तं वपदयुगं चै

३

रपातः

३

नित्योपपन्ना प्रादुर्भावेन पितृमतनुः प्रथमं नवी पसत्वंदु नोसि प्रैति
 वमधुरताडुभ्यराशोत्तरं गेः ॥११॥ धते शोभां हनिमनकततावकीम
 तिराधात नवी तुंगस्तनना नतात प्रेजावुनदाभा ॥ यस्यागच्छत्पु
 दयविलयेर्नित्यमानंदसिंधावुत्पप्यते वलितलहराविभ्रमं व्यक्तय
 से ॥१२॥ आसंसा नं विततमखिलं वा द्रयं यदि भूतिपद्भूतिपद्भुमं
 आकुसुमधनुः यः किंकनो मेरुधन्वा यस्यानित्यं नयनशतके
 नेकलक्ष्यो महं दः पदेता सां परिराति न सो भावले शोत्तदीवे
 ॥१३॥ अग्रे भर्तुः सनसिजमये भद्रपीठे निवस्य मं भोरशरवि
 गतसुधासंज्ञा वादुस्त्रितापो पुष्पासारम्या कितं भुवनः पुष्क
 लावर्तकाद्यैर्लपासां भाकं कंकलशौनभ्यदिं वन्यजेद्रा १४

४

वासुदेवोऽस्य धन्याः ॥२१॥ सानुश्रुतप्रसूतिरुपैस्सां इवात्सल्यदि
 ध्येनं वस्त्रिधेनमजलरुनीलध्वसं वस्त्रधेनैर्धर्मतापत्रयविन
 चितेगाढतप्तं ह्रीं सां मा मा कौ च न्यं लापितमनघेनैर्द्वेयार्थकज
 हौः ॥२२॥ संपद्यंते भवभयनामी भावतस्त्वत्पिता दाभावाः ॥ सर्वभ
 गवर्ती ह नो भान्ते मुदे लयं प्रातः पाचे किं त्वामह मिह यतः प्रीतः ॥ ४
 दानश्रीलां भूयो भूयो दिसे समरुगौ मंगलानां प्रबंधान् ॥२३॥
 माता देवि त्वमसि कस्य वै वासुदेवः पिता मे जातः साहं जननि
 युवयो न कलह्यं दयाः ॥ ५ ॥ दतो पुष्पत्पनि जनतया देष्टा कै न य
 तस्त्वं किं ते भूयः पितमि सिकिलास्ते न कक्रा विभांति ॥२४॥

तस्सधानयंनः हनंश्च तासुभगश्रिनसम्भामनस्मेनपार्श्वः
 श्याद्याश्रयश्चरामुदिताः स्वविताः संयनंति ॥१८॥ अ
 कर्तुं कुशलमखिलं जेतुमादीनरातीन्द्रं नैकं तु दुरितमखिलं
 त्यक्तुमाद्यामविद्यां ॥ ब्रह्मसंवावधिकजनतयामप्रीमातने
 त्वामालं वंते विमलनसो विष्णुकांते दयांते ॥१९॥ जाताकांस्त
 जनयुवयोनेकसेवाधिकानेमायालीढं भुवनमखिलं मन्यमाना
 सत्तापप्रीत्यैविष्णोस्तवचरुतिनः पीतमंतो भजंते वेलाभं जं प
 श्रामनं फलं वैदिकं धर्मसेतुं ॥२०॥ सेवेदेवि त्रिदसमहिला मौलि
 मालार्जितं ते सिद्धिं ह्येनं शक्तिविपदां संपदां दपमपुं पस्मि
 न्नापन्नामताश्रिनसोपापयिवाशरीनं वर्ति यंते वितमसिपदे

काष्ठीराणा नाम वि कल निधिः कापिका रसय सोमानित्या मोदनि
 तसो लि मंदा रमा लां संपदि व्या मधु विजयिनः सन्नि
 दाने सेयादधी सकल भवन प्रार्थना काम धेनु ॥२५॥
 उपाचैत गुरु मते रस्यीतं वै कं देशा कलिकलुष निवृत्त्यै कल्य
 मा नं पुत्रा नां सरसि जनि लयायाः स्तोत्रं मेत न्यतः सकल पुत्रा
 लसी मा सार्व भो मा भवंति ॥२६॥ कविता किंक सिंह य कल्याण
 गुराणा लिने श्री मते वै कं देशा य वेदाता गुरु नमः ॥२७॥ इति
 श्री कविता किंक सिंह स्व सर्व तं वृत्त्यंतं श्री मदे कं देशा यस्य
 वेदांता वाक्यं सति प्रकव कधारा श्री लक्ष्मी तवराज समाप्तम् ॥

6

साक्षात्
नमो भगवते वासुदेवाय